

Kurun-u vustadan çıkabilir miyiz?

Uşak'tan Cahit Özpınar: “Âlem-i İslâm olarak kurun-u vustadan çıkabilir miyiz?”

Ortaçağ Avrupa'nındır, Ama

Kurun-u vustada kalmak, medeniyet bakımından Avrupa'nın orta çağını yakalamak demektir. Avrupa ortaçağı iç savaşlarla geçen karanlık bir devirdi. Aynı çağlarda Müslümanlar Avrupa'ya ilimde, teknikte, fende, felsefede, medeniyette, adalette lider konumdaydı. Endülüs İslâm devleti bilim ve felsefede Avrupa için büyük bir şanstı. Bu şansı kullanarak Avrupa gözünü bilime ve tekniğe açtı, makûs talihini yendi ve Rönesans devrimini yaptı.

Sekiz yüz sene İslâm bayrağını Avrupa içlerinde dalgalandıran ve Kur'ân'ı Avrupa'da temsil eden Endülüslüler, Avrupa'ya medeniyet götürdüler. Öyle ki, Endülüs'ten Avrupa'ya doktor gidiyor, Avrupa'da kendisine iş bulamıyordu. Çünkü başınız ağrıdığında başınıza şeytan tünemiş diyerek, başınızı kazıyıp tuz eken bir cehalet vardı. “Dünya dönüyor” dediği için yeni nesil gençler -ki bunlar Endülüs devletinden bilim ve felsefe okumuşlardı- dinden çıkmış sayılır ve idam edilirdi. Bunlar efsane değil; Avrupa'nın şerefli tarihidir.

Avrupa'nın kör cehaletini yıkmak gerek Endülüs devleti için, gerekse yeni nesil Avrupalı aydınlar için kolay olmadı. Aforoz edilenler, idam edilenler, dinden çıkarılanlar... Avrupa'nın ortaçağı tam bir faciada kavruldu.

Kur'ân İztırap İçindedir

Fakat sosyologlara göre medeniyetler insan gibidirler. Doğarlar, büyürler, gelişirler ve ölürler. Aslında böyle makûs talihler Kur'ân medeniyetine elbette yakışmıyor. Çünkü Kur'ân'da yükselen bir insanlık için yükselişin maddî manevî her türlü dinamikleri mevcuttur. Kur'ân sadece ahirete çağıran bir kitap değil, aynı zamanda “dünyadan nasibini unutma” 1 diyen ve dünya için çalışmayı da ibadet sayan bir kitaptır. Böyle bir kitabın bir eşi daha yoktur ve bu kitap Müslümanların elinde maalesef ıztırap içindedir.

Ama ne ki, Kur'ân'da “bizim adamlar” ayrımcılığı yoktur. Müslüman olsun olmasın, çalışanı yükseltiyor. 2 Çalışmayanı düşürüyor. Cezasını hazır veriyor. Müslüman olmayanlar Kur'ân'daki çalışma dinamiklerini alıp dünyaya bilim ve teknoloji

pazarlıyorlar. Kur'ân bizim tembelliğimizi ise ümitsizlikle cezalandırıyor.

Elin adamı bir de İslamofobi uyduruyor. Düşmanlığını şahane kusuyor. Dünyanın her tarafında Müslüman zalim değil, mazlum iken, Müslümanlar kendilerini bile ibra edemiyorlar. Çünkü, ahlâk-ı İslâmiyeyi ef'alleriyle izhar edemiyorlar. 3 Bu da bir ceza değil midir?

Kur'ân'a Tarziye Vermeliyiz

Bediüzzaman yüz senedir, Müslüman âlemine haykırıyor: "Ah! Ah! Ah! ... İslâmiyet'in mağz ve lübbünü terk ederek, kısrına ve zahirine vakf-ı nazar ettik ve aldandık! Ve su-i fehim ve su-i edeple İslâmiyet'in hakkını ve müstehak olduğu hürmeti ifa edemedik. Ta o da bizden nefret ederek, evham ve hayalatın bulutlarıyla sarılıp tesettür eyledi... Öyle ise ey ihvan-ı Müslimîn! Geliniz, O'na tarziye vereceğiz! El birliği ile dest-i sadâkati uzatacağız. Biat edeceğiz. O'nun hablü'l-metinine sarılacağız." 4

Biz Müslümanlar kurun-u vustadan çıkabilir miyiz? Bu bir neticedir. Bunu hak etmek lâzım! Ahlâk-ı İslâmiye ile bağdaşmayan zulüm, adaletsizlik, istibdat, dünyaperestlik, yalan ve dolan had safhada; sıdk, uhuvvet, iman gibi güçlü bağlarımızı tezyif edişimiz de aymazlık ölçüsünde!

Bu pes ahlâkla kurun-u vustada kalmak da bir ceza gözüküyor! Ama yarınlar neler getirir bilinmez. Bakarsın bir silkiniş; hatamıza tövbe eden bir duruş... Kur'ân bizimle barışır. Cezamızı kaldırır. Ve Müslümanlar, kitaplarının hak ettiği o mutlu sona ulaşırlar. Allah'ın rahmetinden ümit kesilmez. "Evet, ümitvar olunuz. Şu istikbal inkılâbı içinde en yüksek gür sâdâ, İslâm'ın sâdâsı olacaktır!" 5 diyen de bir Üstadımız var.

Biz, bize düşen iman hizmetini ve gereklerini yapmaktan içtinap etmeyelim. Mutlu sonlar inşallah rahmetin hediyesi olsun!

Dipnotlar:

- 1- Kasas Sûresi: 77.
- 2- Necm Sûresi: 39.
- 3- Hutbe-i Şamiye, s. 24.
- 4- Muhakemat, s. 9.
- 5- Sünûhat, s. 50.